

על מה ולמה?

סיבוב שיערים

אילת-השחר, דברי נתניה [פאתח]

רציית לחזק ולהוסיף על דברי מוריה (ניצוץ ממקדש", ט"ש 69 –שבת תש"ע) בעניין סיבוב השערים.

סיבוב השערים נהפך לאט לאט למפגש חברתי- לפני הסיבוב, אחריו, ותוך כדי. עם ה'לפני' ואחרי' אין לי בעיה, אך עם מה שקורה תוך כדי- יש.

מישהו פעם שאל את עצמו למה הוא מגיע לסיבוב? מישהו יודע מה העניין של הסיבוב בכלל? למה הוא דווקא בר"ח?

תחשבו טוב, ותענו תשובות אמיתיות.

אז כנראה שלא כולם יודעים, וזה יוצר את הבעיה. מגיעים- "כי כולם מגיעים, פוגשים אנשים שלא ראיתי שנים, וזה סתם כיף לעשות קצת 'שמיים' באמצע הרובע המוסלמי, לא?" ואז מה זה משנה שכולם קוראים תהילים? אני רוצה להשלים את כל קורות חיי מאז הסיבוב האחרון לחברתי, שיחכו עם התהילים.

נוצר רעש, לא שומעים כלום, לא את התהילים, לא את הדבר תורה, רק דיבורים צעקוק.

אולי אם נבין את המשמעות האמיתית והמהותית של הסיבוב, יהיה לנו קל יותר להפסיק שנייה לפטפט, ולהגיד את מזמורי התהילים, ובכלל- לכוון את הלב!

מנהג סיבוב השערים התחיל עוד בתקופת הגאונים. נפוץ היה מנהג לעלות ולסובב את שערי הר הבית פעם בחודש לפחות ולהתפלל בפני כל שער ושער. כל אחד עלה בתאריך שנוח לו, אבל זה היה קבוע, כל חודש. לאחר זמן, המנהג האחרונה חשבתם ופסק, עמ"י ירד לגלות, ובחלק מהתקופות ירושלים לא הייתה בידנו בכלל.

ב"ה לפני יותר 150 שנה [אאל"ט] התארגנה קבוצה, ולקחה על עצמה לחזור למנהג אבותינו - לעלות לכוון את שערי הר הבית "בתפילה ויכסופים לבניין המקדש" מוטו שנשאר לאורך כל הדרך.

את התאריך קבעו לער"ח, כיוון שזה תאריך שקשה לפספס, והוא מסמל גם התחדשות, והזדמנות לשינוי.

מצד אחד לבכות ולהתפלל בפני כל שער ושער שה' ישיב לנו כבר את הבית, את העבודה, ומצד שני לשמוח ולרקוד בין לבין על התחדשות החודש, והאמונה בגאולה.

רק לפני 8 שנים הצליחו להשיג לסיבוב השערים אישורים כנדרש, ומאז ב"ה מספר המשתתפים גדל- ופה חוזרים לבעיית ה"מפגש החברתי". אז אם אתם כבר באים לסיבוב השערים- תדעו מה המהות העצומה שעומדת מאחוריו, ובע"ה נזכה לכסוף ולהתפלל לה' באמת על בית המקדש!

מומלץ מאוד לעבור שוב על ט"ש מס' 67, אב ה'תשס"ט, שעוסק כמעט כולו בעניין.

אז שנזכה לקרב את בניין הבית!

בציפייה לבניין אריאל!

*בנים יקרים,
טל שמים נועד גם בשבילכם. תכתבו גם.

אבל אשמים

אנחנו

אילת חן סקיטל

יהונתן פולארד,

מרגל רשמי של מדינת ישראל , שהקריב את נפשו וגופו למען כלל העם ולמען המדינה, נמצא 24 שנה בכלא.

ואתם יודעים למה?

על זה שהעביר מידע חיוני למדינה שלנו. לעם שלנו.

על זה שהוא הציל אותנו, את כולנו.

אלא מה, אנחנו כפויי טובה! כולנו.

כשיהונתן בא לשגרירות ישראל בארה"ב סגרו את השער בפניו, ויותר מזה, זרקו אותו לידי המשטרה.

אתם קולטים מה זה? זה כלל לא נתפס! הוא אחינו!

ואנחנו השלכנו אותו בלי לחשוב יותר מדי.

הוא עשה טובה ענקית לכל עם"י ואנחנו יורקים לו בפרצוף!

פולארד "הספיק" לעבור כמה בתי-כלא, ובכל בית כלא הוא עבר עינויים וסבל שאף אחד לא יצליח להעלות על דעתו. מצב גופו בסכנה!

24 שנים בכלא , חף מפשע! איפה אנחנו- עם ישראל?

איפה? התפללנו, קראנו קצת תהילים ואפילו בכינו. אבל פיזית, לא עשינו באמת מספיק.

איך הוא עדיין שם? אל תאשימו את הממשלה!

איפה אנחנו? כן, כל אחד ואחת מאיתנו.

זעקתם על כאבו? התפללתם בכוונה שיחזור?

תענו לעצמכם בכנות. אם אנחנו עצמנו לא מתעוררים אין ניתן לצפות שהממשלה תפעל בעניין, ותביא לשחרורו של פולארד?

קל להפנות אצבע מאשימה כלפי "אחרים", אך קשה יותר להאשים את עצמנו.

הגענו למצב שיש יהודים בא"י שלא יודעים מי זה פולארד.

אם העם היה זועק באמת, מתפלל בכוונה, פועל חמש- אולי משהו היה קורה!

כנראה, שאנחנו לא רוצים מספיק... [הקטע נכתב ע"מ להגביר את המודעות ו"ו ח' כדי להכיל!]

החודש הזה

נתנאל אריאל, לביא בית אל

מה באמת דעת הרבנים?

בשלושת השבועות האחרונים מספר רבנים בעיתונות המגורית רצו להסביר מהן שתי הגישות בציונות הדתית, אלא שלצערי הם לא הבינו נכון את תפיסתם של הרב אליעזר מלמד והרבנים שסוברים כמותו, וממילא לא דייקו.

צדקו הכותבים כשאמרו שיש הסכמה כללית ששני הצדדים פועלים לשם שמים, ודואגים לשלמות הצבא, אחדות האומה, ורוצים בהצלחתה ובטובתה של המדינה. אך חובה להדגיש שגם לפי גישת הרב מלמד אנו שותפים מלאים במדינה ובצבא, נאמנים ורוצים את טובתם, וכמובן שאיננו באים לפרק כלום. כאן טעו הכותבים טעות חמורה כשטענו שהרב מלמד והרבנים שסוברים כמותו "שותפים במדינה רק על תנאי" ומעוניינים ליצור פרובוקציות, עימותים ומחלוקות עם הצבא. מספיק לראות בשבת את לחיצות היד החמות של הרב מלמד לחיילים בהר ברכה כדי חתי בפעם האחרונה חשבתם עליו? בכיתם עליו באמת?

זעקתם על כאבו? התפללתם בכוונה שיחזור? תענו לעצמכם בכנות. אם אנחנו עצמנו לא מתעוררים אין ניתן לצפות שהממשלה תפעל בעניין, ותביא לשחרורו של פולארד? קל להפנות אצבע מאשימה כלפי "אחרים", אך קשה יותר להאשים את עצמנו.

הגענו למצב שיש יהודים בא"י שלא יודעים מי זה פולארד. אם העם היה זועק באמת, מתפלל בכוונה, פועל חמש- אולי משהו היה קורה!

כנראה, שאנחנו לא רוצים מספיק... [הקטע נכתב ע"מ להגביר את המודעות ו"ו ח' כדי להכיל!]

להדגיש: המחלוקת בין רוב הרבנים אינה האם לסרב פקודה, אלא כיצד לסרב.

כל שאלת ההפגנות הינה צדדית ובסך הכל נגזרת משאלת סירוב הפקודה שהיא העקרונית. מי שעקב אחרי התקשורת, הכתובה, המדוברת והמשודרת, ומי שקרא תגובות, מאמרי דעה או דיבר עם עמך ישראל ברחוב, יודע שהשאלה האמיתית בציובר היא שאלת סירוב פקודה.

בעקבות הודעת איגוד ישיבות ההסדר נגד הפגנות, רבים בישראל חושבים בטעות שהרבנים אומרים לבצע פקודת גירוש יהודים מבתיהם. לא ממש חשוב מה הרבנים התכוונו לומר בהודעתם ליציבור, חשובה העובדה שעמך ישראל לא מבין את ההבדל בין סירוב להפגנה וסובר בטעות שהרבנים אומרים לבצע פקודה כזו.

מציחק לטעון שההסדר עם ישיבת הרב ברכה בוטל בעקבות ההפגנות, שכן הרב מלמד עצמו כתב בעיתון 'שבוע' כבר לפני חודשיים - לפני שביטל ההסדר ולפני שהיה לחץ אלטרנטיביה, להיות רלוונטיים הוא היה אומר לא להפגין בצבא. להיפך, חיזקו את הצבא ויקבעו רף ברור לפיו לא מפנים יהודים. יש לכן תקדימים מהצד השמאלי של העשרה שהפגינו למד בהר ברכה. זה צודק, אבל לא פחות חשוב - באמירה החד משמעית בעד סירוב פקודה. זו הסיבה האמיתית ששר הביטחון סימן את הישיבה, ולאחר כזו: כשליש מהרבנים תומכים בסירוב פומבי, כשליש מהרבנים תומכים בסירוב שקט ומעט פחות משליש מהרבנים, בלב כבד, אומרים לבצע את הפקודה. צריך

להפחיד את שאר ראשי הישיבות - אחרת, יקרה להם אותו דבר.

צריך לומר את האמת: ברוך מנסה להציל את כבודו ולאחד את שורות מפלגתו על חשבון הציונות הדתית.

הוא מפלג אותנו ודואג שנתכתש בתוכנו בעוד הוא עצמו יושב על זרי הדפנה, מחוך ידי הבהאה, ומשאיר את מורדי מפלגתו אצלו - לעת עתה. אפשר להגיד שזו האמיתית בציובר היא שאלת סירוב

פקודת גירוש יהודים מבתיהם. לא ממש חשוב מה הרבנים התכוונו לומר בהודעתם ליציבור, חשובה העובדה שעמך ישראל לא מבין את ההבדל בין סירוב להפגנה וסובר בטעות שהרבנים אומרים לבצע פקודה כזו.

מציחק לטעון שההסדר עם ישיבת הרב ברכה בוטל בעקבות ההפגנות, שכן הרב מלמד עצמו כתב בעיתון 'שבוע' כבר לפני חודשיים - לפני שביטל ההסדר ולפני שהיה לחץ אלטרנטיביה, להיות רלוונטיים הוא היה אומר לא להפגין בצבא.

להיפך, חיזקו את הצבא ויקבעו רף ברור לפיו לא מפנים יהודים. יש לכן תקדימים מהצד השמאלי של העשרה שהפגינו למד בהר ברכה. זה צודק, אבל לא פחות חשוב - באמירה החד משמעית בעד סירוב פקודה. זו הסיבה האמיתית ששר הביטחון סימן את הישיבה, ולאחר כזו: כשליש מהרבנים תומכים בסירוב פומבי, כשליש מהרבנים תומכים בסירוב שקט ומעט פחות משליש מהרבנים, בלב כבד, אומרים לבצע את הפקודה. צריך

להפחיד את שאר ראשי הישיבות - אחרת, יקרה להם אותו דבר.

צריך לומר את האמת: ברוך מנסה להציל את כבודו ולאחד את שורות מפלגתו על חשבון הציונות הדתית.

הוא מפלג אותנו ודואג שנתכתש בתוכנו בעוד הוא עצמו יושב על זרי הדפנה, מחוך ידי הבהאה, ומשאיר את מורדי מפלגתו אצלו - לעת עתה. אפשר להגיד שזו האמיתית בציובר היא שאלת סירוב

פקודה.

בעקבות הודעת איגוד ישיבות ההסדר נגד הפגנות, רבים בישראל חושבים בטעות שהרבנים אומרים לבצע פקודת גירוש יהודים מבתיהם. לא ממש חשוב מה הרבנים התכוונו לומר בהודעתם ליציבור, חשובה העובדה שעמך ישראל לא מבין את ההבדל בין סירוב להפגנה וסובר בטעות שהרבנים אומרים לבצע פקודה כזו.

מציחק לטעון שההסדר עם ישיבת הרב ברכה בוטל בעקבות ההפגנות, שכן הרב מלמד עצמו כתב בעיתון 'שבוע' כבר לפני חודשיים - לפני שביטל ההסדר ולפני שהיה לחץ אלטרנטיביה, להיות רלוונטיים הוא היה אומר לא להפגין בצבא.

להיפך, חיזקו את הצבא ויקבעו רף ברור לפיו לא מפנים יהודים. יש לכן תקדימים מהצד השמאלי של העשרה שהפגינו למד בהר ברכה. זה צודק, אבל לא פחות חשוב - באמירה החד משמעית בעד סירוב פקודה. זו הסיבה האמיתית ששר הביטחון סימן את הישיבה, ולאחר כזו: כשליש מהרבנים תומכים בסירוב פומבי, כשליש מהרבנים תומכים בסירוב שקט ומעט פחות משליש מהרבנים, בלב כבד, אומרים לבצע את הפקודה. צריך

להפחיד את שאר ראשי הישיבות - אחרת, יקרה להם אותו דבר.

צריך לומר את האמת: ברוך מנסה להציל את כבודו ולאחד את שורות מפלגתו על חשבון הציונות הדתית.

הוא מפלג אותנו ודואג שנתכתש בתוכנו בעוד הוא עצמו יושב על זרי הדפנה, מחוך ידי הבהאה, ומשאיר את מורדי מפלגתו אצלו - לעת עתה. אפשר להגיד שזו האמיתית בציובר היא שאלת סירוב

פקודה.

בעקבות הודעת איגוד ישיבות ההסדר נגד הפגנות, רבים בישראל חושבים בטעות שהרבנים אומרים לבצע פקודת גירוש יהודים מבתיהם. לא ממש חשוב מה הרבנים התכוונו לומר בהודעתם ליציבור, חשובה העובדה שעמך ישראל לא מבין את ההבדל בין סירוב להפגנה וסובר בטעות שהרבנים אומרים לבצע פקודה כזו.

מציחק לטעון שההסדר עם ישיבת הרב ברכה בוטל בעקבות ההפגנות, שכן הרב מלמד עצמו כתב בעיתון 'שבוע' כבר לפני חודשיים - לפני שביטל ההסדר ולפני שהיה לחץ אלטרנטיביה, להיות רלוונטיים הוא היה אומר לא להפגין בצבא.

להיפך, חיזקו את הצבא ויקבעו רף ברור לפיו לא מפנים יהודים. יש לכן תקדימים מהצד השמאלי של העשרה שהפגינו למד בהר ברכה. זה צודק, אבל לא פחות חשוב - באמירה החד משמעית בעד סירוב פקודה. זו הסיבה האמיתית ששר הביטחון סימן את הישיבה, ולאחר כזו: כשליש מהרבנים תומכים בסירוב פומבי, כשליש מהרבנים תומכים בסירוב שקט ומעט פחות משליש מהרבנים, בלב כבד, אומרים לבצע את הפקודה. צריך

סימני דרך

אליעזר קורנברג, אחיה ראשל"צ

שמחה בהדרבה

שמחה היא דבר חשוב ויסודי מאוד בעבודת ה' ובחודש אדר אנחנו מתעוררים לכבר קצת את העניין. בפרשת התוכחה התורה אומרת שהקלות יגיעו בגלל "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב" (דברים כח, מז). אמנם אם נחפש - לא נמצא בשום מקום בתורה ציווי על **שמחה**, רק בתהילים (ק, ב) נאמר "עבדו את ה' **שמחה**", אז איך יתכן שה' מעניש על דבר שהוא בכלל לא ציווה עליו? התשובה היא שמי שלא שמח בעבודת ה' בעצם לא עובד את ה'.

הוא מקיים מצוות כי הוא מפחד או כי יש לו כל מיני מניעים אישיים לזה אבל הוא לא באמת רוצה לעשות את זה. אדם שעושה דבר שהוא אוהב וחפץ ומזדהה איתו פשוט שמח בזה, בלי הרבה חשבונות. יש ווארט ידוע על דברי הנביא "ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל" (ישעיה מו, כב) שאם אדם מרגיש שעבודת ה' היא משא כבד - כנראה שהוא לא עובד את ה', כי מי שבאמת עובד את ה' שמח בעבודה ועושה אותה באהבה ובקלות. ברור שכדי להגיע לזה בצורה שלמה צריך הרבה עבודה, אבל גם ברמות נמוכות יותר אפשר להרגיש ולשדר **שמחה** שנובעת מהזהרות פשוטה עם מה שאנחנו עושים.

וכהרגלנו, ננסה לראות את הדברים גם בתחום ההדרכה. יש שני צדדים עיקרים להדרכה מתוך **שמחה**. קודם כל, כפי שאמרנו, אדם שמזדהה עם מה שהוא עושה משדר **שמחה** סביבו. בחודש שעבר דברנו על הזהרות עם מה שאנחנו אומרים לחניכים. אחת הדרכים לשדר הזהרות כזאת היא על ידי **שמחה**. כשחניך פוגש מדרך שמח בעבודת ה', זה משפיע עליו מאוד. אישיות **שמחה** כד"כ מושכת אחריה אנשים ואם אנחנו רוצים להעביר לחניכים שלנו מסרים הם צריכים לראות שאנחנו באמת שמחים במה שאנחנו עושים, בתורה, בתפילה, במצוות, בעבודת המידות, וזה גירום להם לרצות גם להיות כאלה. אז נכון שאופן כללי וגם באופן פרטי, בכל פעולה, אם למשל מדרך לא שמח בתפילה ובעצם העובדה שהוא יכול לפנות לה' הוא יתקשה להעביר לחניכים שלו פעולה על תפילה. הרי ברור שבפעולה חניך קולט מאוד את כל היחס של המדריך לנושא וזה אחד המשפיעים העיקריים עליו, גם אם המדריך יגיד מילים יפות - החניך יקלוט את המנגינה שבה נאמרים הדברים.

צד שני הוא **שמחה** בעצם ההדרכה. מדרך שלא שמח בעצם זה שהוא מדרך לא ישקיע בשבט שלו ובסניף בכלל. זה יהיה עליו כמשא כבד וטורח והוא יעשה את המינימום כדי לצאת ידי חובה. חניכים יקלטו מהר מאוד את האווירה ובשלב מסוים יאבדו עניין במדריך ובשבט ויפסיקו להגיע. לעומת זאת, אם מדרך שמח בהדרכה שלו החניכים ירגישו שבאמת אכפת לו מהם, וכידוע, בני אדם בכלל וחניכים בפרט מחפשים יחס וצומי. כמובן שמדרך כזה ישקיע יותר בהדרכה וימצה את עצמו בתקופה הזאת. מחפשים סיבות לשמוח בזה שאתם מדריכים? האמת שלא חסר, אבל אשאיר לכם לחפש אותן, בטוח שתמצאו...

צד שני הוא **שמחה** בעצם ההדרכה. מדרך שלא שמח בעצם זה שהוא מדרך לא ישקיע בשבט שלו ובסניף בכלל. זה יהיה עליו כמשא כבד וטורח והוא יעשה את המינימום כדי לצאת ידי חובה. חניכים יקלטו מהר מאוד את האווירה ובשלב מסוים יאבדו עניין במדריך ובשבט ויפסיקו להגיע. לעומת זאת, אם מדרך שמח בהדרכה שלו החניכים ירגישו שבאמת אכפת לו מהם, וכידוע, בני אדם בכלל וחניכים בפרט מחפשים יחס וצומי. כמובן שמדרך כזה ישקיע יותר בהדרכה וימצה את עצמו בתקופה הזאת. מחפשים סיבות לשמוח בזה שאתם מדריכים? האמת שלא חסר, אבל אשאיר לכם לחפש אותן, בטוח שתמצאו...

צד שני הוא **שמחה** בעצם ההדרכה. מדרך שלא שמח בעצם זה שהוא מדרך לא ישקיע בשבט שלו ובסניף בכלל. זה יהיה עליו כמשא כבד וטורח והוא יעשה את המינימום כדי לצאת ידי חובה. חניכים יקלטו מהר מאוד את האווירה ובשלב מסוים יאבדו עניין במדריך ובשבט ויפסיקו להגיע. לעומת זאת, אם מדרך שמח בהדרכה שלו החניכים ירגישו שבאמת אכפת לו מהם, וכידוע, בני אדם בכלל וחניכים בפרט מחפשים יחס וצומי. כמובן שמדרך כזה ישקיע יותר בהדרכה וימצה את עצמו בתקופה הזאת. מחפשים סיבות לשמוח בזה שאתם מדריכים? האמת שלא חסר, אבל אשאיר לכם לחפש אותן, בטוח שתמצאו...

צד שני הוא **שמחה** בעצם ההדרכה. מדרך שלא שמח בעצם זה שהוא מדרך לא ישקיע בשבט שלו ובסניף בכלל. זה יהיה עליו כמשא כבד וטורח והוא יעשה את המינימום כדי לצאת ידי חובה. חניכים יקלטו מהר מאוד את האווירה ובשלב מסוים יאבדו עניין במדריך ובשבט ויפסיקו להגיע. לעומת זאת, אם מדרך שמח בהדרכה שלו החניכים ירגישו שבאמת אכפת לו מהם, וכידוע, בני אדם בכלל וחניכים בפרט מחפשים יחס וצומי. כמובן שמדרך כזה ישקיע יותר בהדרכה וימצה את עצמו בתקופה הזאת. מחפשים סיבות לשמוח בזה שאתם מדריכים? האמת שלא חסר, אבל אשאיר לכם לחפש אותן, בטוח שתמצאו...

צד שני הוא **שמחה** בעצם ההדרכה. מדרך שלא שמח בעצם זה שהוא מדרך לא ישקיע בשבט שלו ובסניף בכלל. זה יהיה עליו כמשא כבד וטורח והוא יעשה את המינימום כדי לצאת ידי חובה. חניכים יקלטו מהר מאוד את האווירה ובשלב מסוים יאבדו עניין במדריך ובשבט ויפסיקו להגיע. לעומת זאת, אם מדרך שמח בהדרכה שלו החניכים ירגישו שבאמת אכפת לו מהם, וכידוע, בני אדם בכלל וחניכים בפרט מחפשים יחס וצומי. כמובן שמדרך כזה ישקיע יותר בהדרכה וימצה את עצמו בתקופה הזאת. מחפשים סיבות לשמוח בזה שאתם מדריכים? האמת שלא חסר, אבל אשאיר לכם לחפש אותן, בטוח שתמצאו...

צד שני הוא **שמחה** בעצם ההדרכה. מדרך שלא שמח בעצם זה שהוא מדרך לא ישקיע בשבט שלו ובסניף בכלל. זה יהיה עליו כמשא כבד וטורח והוא יעשה את המינימום כדי לצאת ידי חובה. חניכים יקלטו מהר מאוד את האווירה ובשלב מסוים יאבדו עניין במדריך ובשבט ויפסיקו להגיע. לעומת זאת, אם מדרך שמח בהדרכה שלו החניכים ירגישו שבאמת אכפת לו מהם, וכידוע, בני אדם בכלל וחניכים בפרט מחפשים יחס וצומי. כמובן שמדרך כזה ישקיע יותר בהדרכה וימצה את עצמו בתקופה הזאת. מחפשים סיבות לשמוח בזה שאתם מדריכים? האמת שלא חסר, אבל אשאיר לכם לחפש אותן, בטוח שתמצאו...

צד שני הוא **שמחה** בעצם ההדרכה. מדרך שלא שמח בעצם זה שהוא מדרך לא ישקיע בשבט שלו ובסניף בכלל. זה יהיה עליו כמשא כבד וטורח והוא יעשה את המינימום כדי לצאת ידי חובה. חניכים יקלטו מהר מאוד את האווירה ובשלב מסוים יאבדו עניין במדריך ובשבט ויפסיקו להגיע. לעומת זאת, אם מדרך שמח בהדרכה שלו החניכים ירגישו שבאמת אכפת לו מהם, וכידוע, בני אדם בכלל וחניכים בפרט מחפשים יחס וצומי. כמובן שמדרך כזה ישקיע יותר בהדרכה וימצה את עצמו בתקופה הזאת. מחפשים סיבות לשמוח בזה שאתם מדריכים? האמת שלא חסר, אבל אשאיר לכם לחפש אותן, בטוח שתמצאו...

צד שני הוא **שמחה** בעצם ההדרכה. מדרך שלא שמח בעצם זה שהוא מדרך לא ישקיע בשבט שלו ובסניף בכלל. זה יהיה עליו כמשא כבד וטורח והוא יעשה את המינימום כדי לצאת ידי חובה. חניכים יקלטו מהר מאוד את האווירה ובשלב מסוים יאבדו עניין במדריך ובשבט ויפסיקו להגיע. לעומת זאת, אם מדרך שמח בהדרכה שלו החניכים ירגישו שבאמת אכפת לו מהם, וכידוע, בני אדם בכלל וחניכים בפרט מחפשים יחס וצומי. כמובן שמדרך כזה ישקיע יותר בהדרכה וימצה את עצמו בתקופה הזאת. מחפשים סיבות לשמוח בזה שאתם מדריכים? האמת שלא חסר, אבל אשאיר לכם לחפש אותן, בטוח שתמצאו...

לאליעזר קורנברג (ראשל"צ) **ורעות זלצר** (פאתח) מזל טוב לאירוסיתכם! צוות טל שמים וההנא"ר

רגע של תרבות

נשמות חדשות

יצחק מאיר וחברים

צילוי כינור עדוין. רחש תפילה. קולו של החזן פוצח בקריאה "וכלוהן מתעטרים בנשמתין חדתין..."

כך מתחיל באלבום "נשמות חדשות" של יצחק מאיר וחברים.

הדיסק מכיל את מיטב שירי השבת- הן פיוטים והן קטעי תפילה אותנטיים ומלווה אותנו לאורך ערב שבת, כשהרצועות מסודרות לפי סדר כרונולוגי- מבית הכנסת ועד שולחן השבת.

ו"שמרו", "שלום עליכם", "אשת חיל", "מה ידידות" - אלה רק דוגמאות לשירים שיצחק מציג באוזנינו ומרוממים אותנו בכמה מדרגות. הדיסק מומלץ לאוהבי מסורת פשוטה עם גניעות חסידיות- ניגון לכה דודי/מוד"ץ, מעין עולם הבא, וכן סיפור קצרצר כהקדמה לפיוט י-ה אכסוף/ קרלין.

נקודת תורפה: לא ניתן להאזין לשירים "על חם"...

הדובדבן שבקצפת: י-ה אכסוף (רצועות י"ג-י"ד). ביצוע גונע ללב ללחן האהוב.

צ'ופר לסכלנים מביננו: בסוף רצועה י"ד, אחרי מספר שניות של שקט ישנו קטע קצרצר של ניגון "צמאה נפשי".

נשמות חדשות. יצחק מאיר וחברים, כסלו תש"ע. הפצה: **דברי שיר**. אמנים אורחים: אהרון דזאל ור' יוסף קורדנור. לשמינה: י-ה אכסוף, אתר ערוץ 7: http://www.inn.co.il/News/News.aspx/198319

ענת עגם

פרחי בני הישיבות (YBC 3) **בהופעה חיה**
הפקה: אלי גרסטנר
כינור עדוין רחש תפילה
קולו של החזן פוצח

יש המכנים את שיריו של אלי גרסטנר ("יהא שלמא") "שירי חודש ארגון" כיוון שרוב הריקודים בחודש ארגון נעשים בהם. קופצני-אלקטרוני עם גניעות אמרקאיות זה הדבר.

אז אמנם חודש ארגון כבר עבר, אבל "פרחי בני הישבות" (תרגום חופשי Yeshiva Boys Choir) הוציאו דיסק חדש - הופעה חיה שלהם (וגם של עוד כמה הרכבים עליהם חתום אלי גרסטנר, אולם אליהם לא נתייחס כרגע).

האזנה חודש ארגון? אז נראה לי זה הדבר שהכי חשוב בדיסק: להראות שאפשר להרקיד ילדים, ולתת להם לשיר בלי לזייף. יש כאן גם מספר רעיונות לאיך לעשות את זה (כלומר, לאיזה צורה אתם שואפים שזה יגיע).

יש כאן הגאה רבה וממכרת (כשמעתי את הדיסק השתדלתי מאוד למזער את הגון, כדי שלא אתפתה לראות).

ומומלץ? לחובבי מוזיקה אמרקאית מזמורת על ילדי ילדים, נוסח פרחי מיאמי, אולי קצת יותר חשמלי קופצני. וכאמור- למדריכים. מה שחבל: מי שאין לו הבנה טכנית להעביר את השירים. יהנה רק במחשב.

YBC LIVE! 3, אלי גרסטנר, תשי"ע הפצה: גרינטק. לשמיעת השיר: ברשות -יעקב מרדכי גרסטנר: http://www.inn.co.il/News/News.aspx/199888

נשמה לשמוח שמחה אמיתית!
מבוסס על שעור של הרב יחיאל יעקבסון. להערות, תגובות, שאלות, קושיות ותירוצים: eliadkor@gmail.com

שבת חב"בים ביפו...

יונתן אביעז, רכז חב"ב בנים

חב"ב בנים יצאו לשבת גיבוש(ט-יב) ביפו במטרה להתגבש וג